

[Ulrich.]

Medlem i sit Forslag foreslaar, at der skal være en Repræsentant baade for det ene og det andet Ministerium, men det, at det ærede Medlem foreslaar det, er ikke ensbetydende med, at det er nødvendigt.

Videre siger det ærede Medlem, at det vilde være meget uheldigt, om man nu pludselig ifølge vort Forslag begyndte at udstykke den resterende Del af Præstegaardsjorden paa en anden Maade, end den hidtil er udstykket paa. Hvad uheldigt er der i det? Var der noget som helst uheldigt i, at man aabnede Adgang til, at Kirken virkelig kunde faa Lov til at indkassere sine Værdier i Stedet for, at den paa den Maade, hvorpaa det nu foregaar, maaske i Fremtiden bliver fuldstændig narret for alle sine Værdier. Jeg kan ikke se, der er det allerfjerneste til Hinder for at foretage en Ændring paa dette Omraade. Det, man foretager ved Præstegaardsudstyknngen, er jo, at man tvinger Kirken til at give sin Jord i Fæste mod at faa 4½ pCt. af den til enhver Tid gældende Jordværdi, og den Dag, Jordvurderingen er 0, f. Eks. paa Grund af, at de Radikale har faaet praktiseret en Grundskyld af en saadan Størrelse, at Ejendommenes Værdi ophæves, ja, da faar Kirken ikke en Øre af sin Jord. Man har forhindret Kirken i paa et givet Tidspunkt at afhænde sin Jord, indkassere Kapitalen og frugtbargøre denne Kapital, det er det, man har gjort. At det skulde være til nogen som helst Skade for denne Præstegaardsjord nu at blive udstykket paa en anden Maade, nemlig at blive solgt, kan jeg ikke indse. Det ærede Medlem mener, det er ulovligt. Det kan aldrig være ulovligt, naar man vedtager en Lov, der siger noget andet end den gældende Lov; saa er den gældende Lov ophævet, for Fremtiden, ikke for Fortiden.

Fremdeles sagde det ærede Medlem, at Svagheden i vort Lovforslag laa i og for sig ikke i, at der ikke var Midler nok — det var en Sag for sig —, men Svagheden laa i, at vi umuliggjorde Udstykningen ved vore Krav til Ansøgerne. Det var det ærede Medlems Udtalelse. Hvilke Krav er det, vi stiller, som det ærede Medlem ikke stiller? Vi stiller Krav om, at de unge Mennesker skal have været beskæftiget med Landbrug i mindst 4 Aar efter deres fyldte 18de Aar, en ganske overordentlig fornuftig Foranstaltning, som jeg ikke kan indse kan umuliggøre Udstykningen. Det kan altsaa ikke være dette, det ærede Medlem sigter til, men det ærede Medlem har ganske vist ikke denne

fornuftige Bestemmelse i sit Forslag. Og saa forlanger vi i kontante Penge et Beløb, der svarer til mindst 1/5 af det Beløb, det samlede Statslaan udgør, og vi forlanger, at vedkommende skal disponere over dette Beløb. Hvorledes han er kommet til at disponere over det, det spørger vi ikke om. Hvad forlanger det ærede Medlem i sit Forslag? Det ærede Medlem forlanger, at vedkommende skal godtgøre at være *Ejer* — læg Mærke til det —, han skal være Ejer af de Midler, som vil være fornødne for ham til Ejendommens Overtagelse. Sammenhold nu disse to Bestemmelser med det ærede Medlems Udtalelser i Gaar: De Konservatives Krav umuliggør Udstykningen, de forlanger en Femtedel. Hvor meget er det? Det er lidt over 3 000 Kr. Det skal vedkommende disponere over. Hvad forlanger Venstre? At de skal eje de Midler, der er nødvendige til et mindre Landbrugs Etablering. Hvor meget er det? Mindst 3 000 Kr. Jeg forstaar ikke, hvorledes det ærede Medlem er kommet til den Slutning, han kom til. Spørg det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, hvor mange Penge Jordlovsudvalget kræver, at de unge Mennesker skal eje eller disponere over, som faar Jord ved Statens Hjælp, saa vil det ærede Medlem faa at vide, at det er et Beløb, der ligger omkring 3 000 Kr. Det er akkurat det Beløb, vi kræver, 1/5 af Statslaanet, men i det ærede Medlems Øjne umuliggør et saadant Krav fuldstændig Jordudstyknngen. Ja, det ærede Medlem maa undskyldte mig: jeg forstaar ikke hans Argumentation. Han forstaar den sikkert heller ikke selv, men det er jo en anden Sag.

Saa kom det ærede Medlem ind paa at tale noget om Faren ved en forøget Produktion. Jeg forstod ikke rigtig den Udvikling, det ærede Medlem fremkom med, men jeg opfattede det paa den Maade, at han i og for sig ikke var uenig med mig i, at en forøget Produktion kunde medføre en vis Fare for Priserne paa Landbrugsprodukter, og det ærede Medlem undskyldte den forceerede Udstykning, han var en Talsmand for, ved at sige, at et saadant nyligt oprettet Brug blev jo ikke en Storproducent med det samme. Ja, jeg maa rigtignok sige: Hvis et saadant nyoprettet Husmandsbrug ikke skal til at producere levende Kreaturer og drive Svinehold med det samme, hvor er saa Eksistensmuligheden henne? Det er jo den eneste Basis, en saadan ny Husmand har for at kunne eksistere, for at kunne betale Staten Renter og Afdrag, at han producerer et vist Antal